

Dag 1

Idag vaknar Knut tidigt. Han sträcker på hela kroppen så som han gör varje morgon. Katten Kissen som ligger bredvid honom vaknar till av Knuts morgongymnastik. Katten tittar trött på tomten, gäspar och lägger ner huvudet igen. Men Knut har inte ro till att somna om, för idag är det första dagen för hans uppdrag från Tomtefar. Tomten Knuts paketjakt, tänker han och fnissar för sig själv. Med varm choklad och gröt i magen känner han sig redo för sitt första äventyr.

- Dags att börja leta Knut, säger han högt för sig själv. Men vart, tänker han när han kliver ut i farstun. Han står där ett tag och tittar sig omkring över Tomteby, sedan börjar han sin färd. Han går över den frusna ängen där det på sommaren brukar vāja vackra vallmon, blåklint, smörblommor och solrosor. Han ser sig omkring, som en ivrig dektetiv spanar han över ängen och skannar varenda vrå. Plötsligt, vad är det han ser..? Knut springer fram och halkar nästan så ivrig som han är. Det är inte lätt att springa med tomtetofflor över isiga ängar. Väl framme ser han, ett paket adresserat till:
Sara Strömfors, Husgatan 1 Frösundaby.

-Jaa! Ropar Knut högt för sig själv, första paketet hittat!

Dag 2

Knut vaknar med ett ryck! Vad hade egentligen hänt igår?

Han minns genast Tomtefars brev och de 24 paketen.

-1 paket hittat! säger han högt för sig själv samtidigt som den kolsvarta katten Kissen hoppar upp i sängen och stryker sig med nöjd min mot Knuts ena axel.

-Ja, ja.. du ska få mat, svarar han den påflugna katten.

Med frukost i magen hoppar Knut i tomtetofflorna och är redo för paket nr 2.

-Om jag vore ett paket, var skulle jag gömma mig då? säger han högt för sig själv och Kissen svarar med ett högt mjau.

-Ska du hänga med ut? frågar Knut och vänder sig mot Kissen. Kissen sticker ut nosen genom ytterdörren och ryggar genast tillbaka när den kalla luften sprider sig i hans nos. -Ok, stanna inne då din frysråtta, säger Knut skrattandes när han stänger ytterdörren efter sig.

Jag vet vart jag ska gå tänker han och sätter med bestämda steg fart mot droppgrottan. Grottan kallas så för att där hänger de mest sagolika isdroppsformationerna man kan tänka sig. Knut smyger in i grottan och tittar upp. Där finns långa, korta, breda, smala istappar som fyller hela grottans tak. Han speglar sig i den vackra glansen och i ena ögonvrån ser han en röd/vit låda sticka fram.

-Jippi! Ett paket till, säger han och rusar fram till paketet. Där han läser:

Aline Shuhami, Vattugatan 45, Frösundaby.

Nöjt stegar han ut ur grottan med paketet under armen.

Dag 3

Klockan är bara 7.00 när Knut smäller igen ytterdörren. Tomtefars uppdrag är det roligaste och mest spännande som hänt Knut på hela året.

Han vaknade numera tidigt på morgonen, men var tvungen att vänta både en och två timmar på att Tomteby skulle vakna till liv.

När han låg där tidigt på morgonen och tittade ut på den mörka himlen såg han plötsligt det vackra gröna skenet dansa över himlen. Norrsken tänkte han och log för sig själv. Tänk att naturen skapat något så vackert.

På trappan möter han Kissen som gäspar trött.

-Har du varit ute hela natten? Gå in och lägg dig, säger Knut när han öppnar dörren.

När han vänder sig om för att stänga efter den trötta katten ser han något som ligger gömt vid soptunnan.

-Nä men! inte kan det väl vara... Ett paket!?! utropar han och springer fram till soptunnan och böjer sig ner för att läsa på paketet.

Till: Aston Persson, Trappstigen 6, Frösundaby

Dag 4

-Vad segt det går idag, muttrar Knut och tittar på den trötta katten som ligger på köksbordet och viftar lojt med svansen när han hör Knuts röst.

Knut har redan varit ute hela förmiddagen utan att hitta ett endast litet paket adresserat till Frösundaby-barnen.

Knut drar en djup suck, tar en klunk av sin varma choklad med tomteskum som han alltid unnar sig såhär nära inpå julafton och reser sig sedan för att bege sig bort mot stora torget.

Knut småspringer på den hala asfalten men tvärbromsar inför det nya trafikljuset som Tomtefar satt upp alldeles invid torget.

Byns första faktiskt! Sedan slädarna nu börjat gå på el och inte renkraft har alltfler tomtear skaffat släde och byn beslutade om att

det var dags att börja anpassa trafiken efter antalet slädar.

När han står där och väntar på grönt ljus ser han alven Alma böja sig ner och ta upp någonting vid statyn av Tomtefar på stora torget.

- Men är det inte ett... PAKET! ropar han. Och när det plötsligt slår om till grönt rusar han bort till Alma som blir så förskräckt att hon tappar det hon har i händerna. Paket, äpplen och knäckebröd far all världens väg. -Men vad tar du dig till Knut! ropar hon argt.

Knut som inte har tid med några artighetsfraser tar paketet under ena armen och slänger äpplena till Alma. -Goddag och tack! ropar han och springer över torget och hem igen.

Väl hemma tittar han på paketet och läser högt.

-Mika Johansson, Alvasväg 12, Frösundaby. Bara 20 paket kvar skrattar han för sig själv!

Dag 5

-Kom nu Kissen! ropar Knut och suckar för sig själv. Kissen, Kiiiiissen! Koms! koms!.. lockar han. Men ingen Kisse kommer. Nähä, då får jag väl äta frukost själv då tänker Knut och går fram till kylskåpet. Tänk om bara katter kunde lära sig klockan, så mycket enklare det skulle vara då. Klockan 7.30 äter vi frukost, klockan 12.00 lunch och så middag vid 18.00.

Då skulle jag slippa stå här var eviga dag och vänta på att Kissen behagar komma tänker han för sig själv.

Då kan ju Kissen använda klockan på stora torget och komma lagom till måltiderna. Men så länge får jag väl nöja mig med mitt eget sällskap tänker Knut och häller mjölk i sin redan svalnande gröt.

Efter en stärkande frukost och kort promenad runt huset sätter han fart mot uthuset där han sett Kissen gräva i snön sent i går kväll. Och mycket riktigt sitter kissen där, nöjd och glad, och bredvid honom i snön ser Knut en liten grön paketbit sticka fram.

-Men kissen du har ju hittat det 5:e paket! säger han och tar upp den jamarande katten i famnen. -Duktig Kisse, säger Knut och stryker katten över ryggen och släpper åter ner katten i snön och börjar med kattens hjälp gräva fram paketet. Knut borstar av adresslappen och läser. -Amira Muhani, Östergatan 67, FrösundaBy.

-Tack för hjälpen, säger Knut och katten jamar till svar.

-Nu går vi in och får i oss lite mat. När katten hör ordet mat rusar den framför benen på Knut som tappar både balans och paket.

Knut skrattar och rufsar katten i pälsen.

-Din buse, alltid lika hungrig.

Dag 6

Det är lördag och Knut är ivrig att komma in på Göstas Bageri. Han har nämligen väntat på den här dagen. Den 6 december varje år släpper Gösta de årliga tomtebakelserna och det är alltid lika spännande att se vad Gösta hittat på. Ett år var bakelserna små tomtar som bakade, ett annat år en ren som fastnat med baken i en snödriva.

-Sluta kivas! säger Tomten Lotta som strängt tittar på sina barn Tor och Tora som gnabbas om vem som ska få stå närmast disken för att beskåda Göstas mästerverk. Knut kommer äntligen fram till disken i det trånga bageriet och väl framme ser han nu Gösta komma gående med en bricka. -Det är ju tomtefar! skriker Tora och pekar på brickan.

Visst är den årliga bakelsen ett porträtt av Tomtefar.
- Popcorn! utbrister Tor och pekar han med. Och mycket riktigt, Tomtefars skägg är gjort av härligt nypoppade popcorn. Med nöjda steg och med en nybakad Tomtefar i en kartong promenerar Knut nöjt hem.

Precis när han passerar Tomtebys förskola tittar han till vid grinden till den lilla förskolan. Där står en liten nisse med ett stort paket i famnen.

- Hej, säger nissen. - Hej på dig, svarar Knut. Är det ditt paket?
Nissen skakar blygt på huvudet. -Får jag se? säger Knut och sträcker armarna mot nissen och paketet.

Så läser han högt: -Till Maja Larsson, Lurstigen 77, Frösundaby.

-Är det ok om jag tar med mig det här? säger han till nissen.
Nissen nickar och springer vinkande därifrån mot tomtefröken Mikaela som snopet tittar på både nissen och Knut.

Hon vinkar hon med och Knut rodnar. Förvånat tar Knut paketet som nissen släpper på marken och mycket nöjd beger hans sig nu hem för att se vad Kissen har haft för sig idag.

Dag 7

Mjau Mjauu ..

-Ja, ja Kissen, säger Knut med knagglig röst. Han sväljer och känner en ömhet i halsen som han inte kände igår. Nej, tänker han tyst för sig själv.

Jag kan ju inte gå och bli sjuk nu när jag har ett sådant viktigt uppdrag att fullfölja. Kissen vandrar upp och ner på stackars Knuts mage.

Mjau, mjau fortsätter han och till slut förstår den krassliga Knut att det är dags att kravla sig upp ur sängen och ge den hungriga katten mat.

Knut släpar sig upp ur sängen och hasar fram till den stora burken med kattmat som står på den blåa bänken i köket.

-Mjau mjaaaau, jamar Kissen och stryker sig nöjt mot Knuts ben. -Såja, såja! lugnar Knut den hungriga Kissen. Nu går jag och lägger mig igen säger han till katten och kryper sedan ner igen under det varma täcket.

Två timmar senare vaknar Knut av att katten står på hans mage igen.

-Nä, nu räcker det, nu får du gå ut, säger han högt till katten och reser sig. Katten svassar efter med snabba steg och så fort ytterdörren stängdes la sig Knut i sängen igen med täcket ända upp till öronen. Ytterligare en timme gick och Knut vaknar med ett ryck. Något lät så förfärligt utanför fönstret.

Ett släpande ljud och sedan några mjau. -Men vad har du nu gjort Kissen? suckar Knut och går återigen med trötta steg mot ytterdörren. Förvånat ser han ner på den snötäckta katten som i munnen har ett sådant rött snöre som inte verkar vilja ta slut. Knut kan se tydliga släpspår i snön och följer dessa runt husknuten och vad ser han inte där? Jo, i snörets ände sitter ett paket

med texten. Till: Hamid Tauriq, Bäråsvägen 33B, Frösundaby

-Men Kissen, vilket slit! Du är bäst! Berömmar Knut och tar upp både katt och paket i famnen och stänger dörren efter sig.

Dag 8

Knut vaknar utvilad med massor av ny energi, för idag ska han träffa sin bästa vän Tomten Klara. Nöjd och mätt efter en lång frukost är han redo att ge sig av. Det är en ganska lång tomtepromenad till Klara, men Knut vet att bara han får en härlig frukost i magen så kommer promenaden gå på ett litet klick. Han överväger att ta en av de nya tomte-elsparkarna som numera står parkerade lite här och var i Tomteby. Men kommer sedan fram till att en stärkande promenad ska nog göra honom gott.

Väl framme hos Klara efter en lång tomtepromenad är Knut rätt slut. - Kom in, kom in! nästan skriker Klara upphetsad där hon står ute på farstun.

Knut har bara kort hunnit beskriva det spännande uppdraget Tomtefar givit honom. -Men vad säger du? suckar Klara och stoppar ytterligare en pepparkaka i munnen samtidigt som hon ställer fråga på fråga till den stackars Knut. Pepparkakssmulor flyger ut ur Klaras mun eftersom hon ivrigt både tuggar och pratar.

-Så hur många paket har du nu? frågar Klara.

-7, svarar Knut. -Men då måste vi ju hitta det 8:e idag, säger Klara och rusar upp från stolen med sådan fart att den välter bakom henne.

-Mmm.. kanske det, säger Knut lite skamset då han inte är helt säker på om Tomtefar verkligen är nöjd med att han bjuder in andra på hans paketyakt.

-Det kanske ändå är bäst att jag går själv, säger han tyst.

-Aldrig i livet! svarar Klara och hoppar nu jämfota av upphetsning.

-Ok, vi "klunsar" säger Klara när hon lugnat ner sig.

-Vad är det för något? säger Knut nyfiket.

-Jo, det är som sten-sax-påse, säger hon och börjar förklara. -Om du vinner följer jag inte med, och om jag vinner får jag följa med på ditt 8:e uppdrag.

-Ok, svarar Knut något missmodigt.

-Haha, jag visste det! jublar Klara några minuter senare. -När drar vi?

-Det är väl lika bra att vi går nu då, säger Knut och tittar ut på solen som är på väg ner på himlen. Klara rusar förbi honom i hallen och är redan en bra bit ut på vägen när Knut vänder sig om för att stänga dörren.

-Kom så tar vi den här, säger Klara och pekar på en av Tomte-elsparkarna som står parkerad utanför hennes hus.

-Njaa, jag vet inte riktigt, säger Knut.

-Nähä, skyll dig själv, säger Klara och hoppar upp. -Jag kommer hitta det där paketet före dig, skriker hon och far som en raket nerför gatan.

Men hon hinner inte komma speciellt långt när elsparkcykeln plötsligt tvärstannar och Klara slungas av rätt in i en stor snöhög. Knut kommer springandes med andan i halsen.

-Allt lugnt här, säger Klara och håller upp händerna. De båda tomtarna vänder huvudet mot sparkens med och vad ser de då i den lilla snöhögen som meden fastnat i...

-Paketet!! jublar Klara. Till: Max Molin, Turvågen 99, Frösundaby, läser hon nöjt.

Dag 9

-Du skulle ha sett henne Kissen, skrattar Knut när han återberättar den dråpliga händelsen med Klara och sparken för Kissen dagen efter.

-Mjau, svarar Kissen intresserat.

-Precis! svarar Knut -Hela hon var täckt av snö som en riktig snögubbe, skrockar Knut.

Efter att ha myst en stund framför brasan med Kissen i knäet är Knut redo att möta ytterligare en dag av paketletande och i dag vet han faktiskt det perfekta "leta-paket stället". Den gamla ladan bakom Tomten Nisses renstall. Väl framme vid stallet står där en tomte han aldrig sett förut.

-Hej! Jag letar efter ett paket, säger Knut till den främmande tomten.

Den nya tomten ser vänligt på Knut och börjar vifta med händerna.

Knut ser förbryllad ut och upprepar sig en gång till. -Jag letar efter ett paket och vill gå in i Nisses lada, är han här någonstans?

Den främmande tomten sträcker då upp händerna mot munnen för som att visa att han inte kan prata, och precis efter sätter han på samma sätt upp händerna mot örnen för att visa att han inte heller hörde ett ord av vad Knut just sagt.

-Åh, jag förstår, säger Knut och börjar i stället peka på Nisses lada och i samma sekund ser han Nisse komma ut från ytterdörren.

-Hej Knut, jag ser att du träffat min nya stallpojke Sunde. Han hör inte vad du säger men han kan läsa på dina läppar om du talar tydligt, säger han och lägger armen om pojken.

-Jag letar efter borttappade paket och skulle gärna vilja titta in i din lada och se om det finns där, säger Knut så tydligt han kan, tittandes på de båda tomtarna framför honom.

Sunde börjar genast vifta med händerna och dra lite i Knuts tröjärm, som om han ville visa Knut något. Och Knut går efter den uppspelte pojken in i ladan och där på ett bord ser han ett paket.

Adresserat till: Astrid Lundberg, Valstigen 6B, Frösundaby.

-vilken hjälte, tack! säger Knut. Då tar Sunde upp händerna och tecknar varsågod tillbaka till Knut.

Efter lite kaffe i magen och en lång pratstund med Sunde och Nisse går nu Knut hem nöjd till stugan. -kolla här, säger han till Kissen och sätter upp händerna för att visa katten att han lärt sig teckna både katt och tack. Eller var det hund och tack?

-Jag får gå tillbaka till Sunde och höra efter, säger han högt till katten som lagt sig till rätta i sin korg vid den sprakande öppna spisen.

-Bara 13 paket kvar nu, säger Knut för sig själv innan han nickar till i den stora fåtöljen framför brasan.

Dag 10

- Idag är det dags! säger Knut till den trötta katten som inte visar det minsta intresse för Knuts plötsliga infall.
- Jag ska hugga mig en gran! Om jag bara kunde hitta min yxa säger Knut och tittar sig omkring.

Väl ute i vedboden vänder Knut upp och ner på minsta lilla vrå.
-Vart kan den vara? suckar han tungt. -Sist jag använde den var ju när jag högg ved häromdagen för att ge till Klara.

Knut kliar sig i huvudet och går sedan ut ur vedboden igen. Han börjar vända upp och ner på gammalt bråte som står lutat mot vedbodens vägg och plötsligt glimmar det till och där ligger yxan halvt begravnen i snön.
-Hm, det var slarvigt av mig! säger han högt till sig själv och suckar. Han lägger yxan över axeln och börjar gå mot den lilla skogen som ligger runt husknuten. Det har redan börjat bli mörkt ute och Knut får lysa ordentligt med sin lykta för att se handen framför sig.

Plötsligt prasslar det till i en buske och ut far en liten hare med sådan fart att Knut tappas både fotfäste och yxa.

-Nedrans hare! säger Knut och borstar av sig all snön. Men när han precis ska till att resa sig upp ser han att det sticker upp något ur snön.
Något rött och grönt.

Men inte kan det väl vara?

Jo, men mycket riktigt! Efter några grävande tag med de vantklädda händerna får han upp ett paket adresserat till: Shaida Shurar, Fyndvägen 5, Frösundaby.

-Tack lilla hare! säger Knut skrattandes när han en stund senare återvänder hem med både paket och gran.

Dag 11

-Jaha, vad ska vi göra med dig då? säger Knut och tittar upp på den stilig
granen som han högg i skogen dagen innan.

Knut kliar sig i huvudet och funderar över vart han hade ställt jullådan
med allt granpynt.

-Samma visa varje år, suckar han högt för sig själv och tittar på Kissen som
skyndsamt springer emot honom.

-Vet du vart vi stoppade granpyntet Kissen? säger han till den uppspelta katten.
Kissen går åttor runt Knuts ben och jamar och jamar.

-Ge mig en ledtråd då Kissen, skrockar Knut och böjer sig ner och stryker den
nöjda katten över
ryggen. Kissen spinner och spänner kroppen likt en ostbåge och sträcker på
sina långa ben.

Ett ben i taget för att sedan lägga sig på rygg på det hårda trägolvet och rulla
runt några varv. Så vig den där katten är tänker Knut och fortsätter att
klappa den stretchande katten.

-Okej, okej, nu räcker det, säger Knut och börjar leta efter stegen till vinden.
Vinden var det enda stället Knut inte hade letat på och nu hoppas han på att
hitte den bruna kartongen med spretiga svarta bokstäver på, GRANPYNT.
Knut ställer stegen till rätta och vips har Kissen hunnit före honom och är nu
halvvägs upp för stegen. -Akta dig så då inte trillar, ropar han efter katten.
I samma sekund tar Knut ett steg vid sidan av den fjärde stegpinnen och
faller plötsligt handlöst i golvet.

Duns låter det! och Kissen vänder på huvudet för att se vad som plötsligt
hänt hans husse.

-Mjau, Mjau.. Knut vaknar till liv liggandes på golvet med Kissen
stående vid sin sida.

-Oj då Kissen, vad hände egentligen? pustar Knut och försöker med stel
och mörbultad kropp resa sig upp.

Fortsättning...

Dag 11 fortsättning

-Mjau, svarar Kissen med tasserna lagd på Knuts axel.
-Ja, du har rätt Kissen, det är nog bäst att jag ligger still.
Knut försöker efter en stund återigen komma på fötter, men han är stel som en pinne och kan knappt röra sig. -Ja du Kissen, det kanske är lika bra att du försöker få tag på Klara säger Knut med bestämd röst. -Ge mig telefonen där borta på köksbordet så får jag ringa henne.

Kissen hoppar graciöst upp på bordet och med vän tass petar han ner telefonen i golvet som landar så pass nära Knut att han nätt och jämnt kan nå det röda skalet.

-Nu ska vi se, säger Knut när han slår Klaras nummer.
-Jag kommer på en gång, jag tar en spark, säger hon och slänger på luren.

10 minuter senare öppnas dörren av en orolig Klara som genast får Knut på fötter igen.

-Stackare! säger hon när hon till slut får upp honom i sängen, liggandes med den spinnande Kissen på magen. -Men, säger hon med glimten i ögat -vilken tur i oturen att du ringde hit mig för du kan aldrig ana vad jag hittade vid din brevlåda.

Besvärligt pillar hon ut ett litet paket ur sin vänstra jackficka.
-Nä, men dra på trissor! -Är det sant? säger han samtidigt som han läser på det lilla paketet

Till: Sara Forsgren, Åsgränd 33, Frösundaby

-Haha! vilken tur i oturen att jag druktade på ändan, skrockar Knut och tittar på Klara som nu står på stegen med huvudet in i vindsluckan. -Var det den här lådan du letade efter? säger hon och håller fram en stor brun kartong. Knut läser den spretiga texten,
GRANPYNT... ljuder han högt.

-Bingo! utbrister han.

Dag 12

Knut fryser där han står i kön till Tomtebanken som strax ska öppna för dagen. Idag är det ovanligt kallt tänker Knut och sparkar med ena tomtetofflan i den vita pudriga snön som dalt ner under natten.

Plötsligt väcks han i sitt dagdrömmeri av en gäll röst.

- Vi har blivit rånade! Skriker banktomten Fia så det ekar över hela torget. Vi ha blivit rånade inatt!!! skriker hon nu ännu högre.

Flera tomtar som kommit gående över torget stannar nu upp och börjar gå i riktning mot Tomtebanken.

- Är det sant som hon säger? är det verkligen så... det sprider sig ett sorl i kön till banken.

- Men tänk om.. säger Knut högt för sig själv..

- Tänk vadå? säger Fia och stirrar uppgivet på Knut.

- Jo... det har ju snöat inatt, börjar Knut..

- Jaha och vad hjälper det mig när banken har blivit av med alla pengar! säger Fia ilsket.

- Jo lyssna nu, säger Knut. Om tjuven har rånat banken efter att all snö kom inatt så borde vi kunna leta upp färska fotspår, hitta pengarna och fånga tjuven!

- Ja du kanske har rätt, säger Fia något muntrare än förut.

- Titta här säger Knut och pekar på ett par stora och nyupptrampade fotspår. Det här är säkert tjuvens säger han och börjar följa efter fotspåren som leder över torget och mot stora skogen.

- Kom skynda dig Fia säger Knut och börjar nu småspringa över torget i skogens riktning.

Jag kan lova dig att tjuven har gömt pengarna här någonstans säger Knut. Plötsligt stannar han framför en stor sten där spåren plötsligt verkar ta slut.

- Men hur är det möjligt, säger Fia. Tjuven och pengarna kan ju inte ha gått upp i rök. Men här finns ju inga mer spår.

Knut sätter sig ner på stenen för att tänka. Hur kan det ha gått till? Inga fler spår...
Då slår det honom plötsligt!

- Ta i här! säger han till Fia och så börjar han putta stenen åt sidan och mycket riktigt glider stenen fint på den glashala snön. Under stenen i en grop full med grannis sticker det fram en säck och ett PAKET!

- Paketet! Pengarna! säger de båda tomtarna i kör.
- Paketet, vadå för paket? säger Fia som precis slängt sig ner på marken för att gräva fram säcken under allt grannis.

Till Johan Jermen, Fyrgatan 98, Frösundaby läser Knut och tar det lilla paketet i famnen som om det vore en liten kattunge.

- Paket och paket skriker Fia, hjälp mig här istället säger hon och försöker lyfta den tunga säcken ur gropan.

Tänk vad listig du är, säger hon till Knut när de står där samlade på torget.

- Mmm.. tänk, säger Knut generat.

- Men du, vad är det där för paket frågar Fia nyfiket.

- Åh, det tar vi en annan gång säger Knut och vänder sig om och börjar sakta gå tillbaka till stugan där kissen väntar.

Så var de 12 paket tänker han ...

Dag 13

Natten går tunga fjät..

Knut står på torget och njuter av skönsången från scenen. Tomtarnas årliga Luciatåg har precis avslutat Staffan Stalledräng när Knut plötsligt känner att någon knacker honom på axeln. Knut vänder sig om och där står Klara med ett stort leende.

- Hur går det med paketjakten?
- Schy ! hyshar Knut och sätter upp pekfingret mot munnen. Det där är ju hemligt, säger han och drar henne närmre sig.
- Jag har faktiskt bidragit till två paket på den där listan, påminner hon honom.
- Jo jag vet, men hela Tomteby behöver ju inte veta, säger han och tittar sig stressat omkring.
- Då kanske du inte vill veta att jag kanske vet var det 11:e..12:e...paketet finns? Hon räknar högt för sig själv.
  - 13:e! visst är det det 13:e? säger hon sedan.
- Shyyy säger jag ju, väser Knut. Ja det är det 13:e, det stämmer. Och det är klart jag vill veta, väser han nu i hennes öra.. - okej då, visa mig det 13:e paketet. Du är ju som du sa själv inblandad i det här.
- Ok, säger hon och börjar gå bort från den skrålande kören på scenen för att höra bättre. -Du vet Tomteskolan borta vid stora fallet.
  - Det är klart jag vet vart Tomteskolan ligger säger Knut bestämt.
- Ja, igår när jag gick förbi där såg jag några tomtebarn spela fotboll med en väldigt konstig fotboll. Jag vill tror att det kan vara ett av dina borttappade paket.
  - Nu är det så att det inte är mina borttappade paket börjar Knut. Klara tittar surt på honom.
- Ok ok, Tomtefars borttappade paket. Vill du hitta det 13:e paketet eller inte? Kom så går vi och ser om barnen spelar fotboll och innan de hinner hem.

Framme vid fotbollsplanen kan Knut också se att det är en mycket märklig fotboll barnen spelar med.

- Hallå, hurrni! ropar Knut till spelarna på planen. Kan jag få titta närmare på er boll ropar han.
  - varför då? svarar en av tomtebarnen som precis var på väg att lägga en frispark.
    - Jo för jag tror att den är min, säger Knut bestämt.
- Din? Det tror jag inte säger tomtepojken. Min kompis Jack hittade den där borta i busken igår, eller hur Jack? säger tomtepojken och tittar på en annan tomtepojke som står en bit bort på planen.
- Det stämmer säger tomtepojken Jack. Vi har saknat en fotboll i mer än en vecka och vår tomtektor säger att vi inte får någon ny eftersom vi skjutit upp så många bollar på taket där borta, säger Jack och pekar mot gymnasalens tak.
  - Ok, säger Knut och utan att tänka sig vidare för, såhär gör vi, om jag ser till att ni får tillbaka er boll så får jag paketet, okej?
    - pojkar nickar.

Snabb och smidig som en vessla klättrar Knut upp på lyktstolpen och därifrån kan han sedan svinga sig upp på gymnastiksalens tak. Där hittar han inte bara en utan tre fotbollar som han i tur och ordning sparkar ner till de jublande pojkarna.

- Tack Knut! ropar de och sträcker över paketet till Klara som står på marken och tittar på Knut och fotbollarna.
  - Till Liam Ludvigsson, Höstvägen 33C, Frösundaby läser hon myndigt. Knut hoppar ner lika vigt som han kommit upp.
- Hej då Knut! ropar pojkarna efter de två nöjda tomtearna som med snabba steg nu är på väg hem till Knuts stuga.

Dag 14

Knut vaknar med ett ryck!

- Äntligen! säger han och sträcker upp armarna i luften. Den årliga tomteparaden!
- Kissen vakna nu, du ska få mat för idag har tomtehusse bråttom, säger Knut och skuttar ur sängen.

Med frukost i magen går Knut med nöjda steg bort mot stora salen där alla parad-deltagare ska samlas för genomgång och repetition. Knut ska gå långt bak tillsammans med renarna och några andra tomtar, däribland Klara.

Klara tänker han högt för sig själv och tittar på klockan. - Sen som vanligt säger han och ler.

- Ni har väl inte börjat än?! Klara kom inrusande med andan i halsen och en kasse med paradssaker dinglades från ena handen. Hon börjar genast gräva i den för att leta efter bältet med renar på som är hennes allra finaste ägodel.

- Här! säger hon och sliter upp bältet och plötsligt vänder sig hela tomteparaden om och hyschar åt henne.

- Tomten Bengt försöker faktiskt gå igenom ordningen här Klara, säger Tomten Gittan och stirrar argt på Klara.

- Förlåt förlåt viskar Klara och försöker så tyst hon bara kan spänna fast det glänsande bältet runt midjan.

- Alla klara? ropar Bengt!

- Jajaämsan fattas bara, svarar tomteparaden i kör.

- Då kör vi första repetitionen, ropar Bengt nu ännu högre!

Klara fnissar och rättar till bältet och går sedan med bestämda steg ut genom dörren mot renarnas stall.

- NUU! ropar Bengt och tittar ut över den långa raden av tomtar. Allt klart med renarna Klara och Knut? ropar han med hög stämma.

- Allt klart! svarar Klara och tittar ner mot sin midja och ger ifrån sig ett plötsligt tjut!

- Nej mitt bälte!!

- Vad är det som händer där bak Klara, ropar Bengt argt.

- Jag.. jag har tappat mitt bälte, mitt finaste bälte snyftar Klara.

- Men hur kan du ha tappat det? frågar Knut och lägger en tröstande hand på Klaras axel.

fortsättning...

Dag 14 fortsättning...

- Det måste ha varit när jag ordnade med renarna. Klara tjuvar nu så högt att det var svårt att höra vad hon säger.

Bengt plöjer sig nu igenom den väntande raden av tomtar bort till Klara, Knut och renarna.

- Klara, vad är det här för dumheter, detta är en generalrepetition. Vi måste gå NU!
  - Jag går ingenstans förrän jag hittat mitt bälte, snyftar hon.
- Inte jag heller säger Knut bestämt med armarna över bröstet. Jag hjälper Klara med bället och tomtarna Fia och Putte kan ta renarna så länge, säger han bestämt.

Bengt tittar strängt på Knut.

- Okej då, låt gå! Men skynda er tillbaka ni får INTE missa den riktiga paraden.
- Vi lovar säger Knut och drar Klara ut ur ledet. Kom nu vi går bort mot renstallet. Klara snyftar fortfarande men nickar och följer efter Knut med snabba steg.
  - Det ordnar sig det här Klara, säger han lugnande.

Efter en timmes noggrant letande är Knut beredd att ge upp.

- Klara det är lönlöst, vi har vänt på varenda halmstrå. Bället är borta säger Knut och med det börjar Klara tjuta igen.

- Mitt bälte, mitt finaste bälte...

- Vänta nu.. såg inte jag Korpen Kaj sitta i tallen invid stallet förut? Den där nedriga fågeln vet man aldrig vart man har säger Knut och tittar mot den stora tallen vid stalllets ingång. Klara nickar. - Kom! Då vet jag vart vi ska säger Knut och drar Klara i armen med sån kraft att hon håller på att trilla omkull.

- Skynda dig Klara! Vi får inte komma försent. Du hörde vad Bengt sa. Knut och Klara går med bestämda steg in i stora skogen i riktning mot fågelkullen.

- Där! säger Knut och pekar mot det stora fågelboet på kullens topp.

Tomtarna kämpar sig upp för kullen och när de når toppen kan de se något som glimmar i det stora boet.

Klara rusar fram, mitt bälte säger hon och tar det i famnen och kramar det.

- Titta Knut! säger hon. De stora ögonen glänste. -Ett paket!
Och mycket riktigt låg där det ett paket adresserat till Kajsa Kolsund, Furustigen 77, Frösundaby.

- Tänk att vi hann viska Klara till Knut när de går längst stora gatan i tomteparaden vinkandes till den jublande tomteskaran som står längs med vägen.

- Ja, vilken tur! suckar Knut.

Dag 15

-Nä, det här var det värsta suckar Knut och tar några extra rykttag över renen Niilas rygg.

Niila och de andra renarna har haft renfest efter gårdagens parad och hoppat, skuttat och rullat sig i den lera som fanns i renarnas stora hage.

Idag är det Knut och Klaras tur att ha rentjänst. Vilket innebär att man mockar rent, matar och borstar alla de 11 renarna. Något Klara och Knut brukade se fram emot, men denna dag känns allt extra tungt. De har gått på paketjakt hela förmiddagen utan någon som helst framgång.

De har tagit sig ända bort till stora berget, men inget paket.

De har gått över frusna viken, inget paket. De har irrat bort sig i glömda skogen, inget paket.

-Nä, Klara, vad ska vi göra? säger Knut och slänger ryktborsten i marken med en smäll.

Renen hoppar till och puttar Knut i baken.

-Men Niila, vad gör du? säger Knut och Klara fnissar.

-Hon tycker nog att du är lite sur, gaska upp dig, säger Klara och kastar en handfull halm på Knut.

-Hörrudul! säger Knut och tar halm i handen och kastar han med. Men utan att träffa Klara som redan har smitit i väg när hon såg Knut böja sig ner efter halmen.

Niila gnäggjar nöjt och fortsätter att tugga på den stora halmhögen framför henne.

Plötsligt stannar Niila upp i sitt tuggande och börjar frustande skaka på huvudet som om hon pekar mot foderrummet.

-Ja, ja, är du mer hungrig, räcker det inte med din halm? säger Knut och klappar Niila på halsen.

Niila frustar igen och skakar nu ivrigare på huvudet och då tittar även Knut bort mot foderrummet och ser då den lilla stigen av små grå möss som ringlar sig utanför dörren.

Fortsättning...

Dag 15 fortsättning...

Plötsligt försvinner dom en efter en in igenom en liten, liten springa i dörren.

-Klart! kom och titta, utropar Knut. Vi har visst besök. Klara kommer sakta gående och bromsar precis invid den lilla musparaden.

-Men vad är detta? utbrister hon -Så gulliga! Och så böjer hon sig ner för att klappa de små mössen som genast försvinner in i springan i dörren.

-Hmm? dom är väl också hungriga? säger Klara och skjuter långsamt upp dörren.

-Men var är alla möss? utbrister hon och tittar sig omkring i rummet. Inte en enda mus så långt ögat kan nå.

-Hmm... men vänta, vad är det som? hon skjuter den uppochnervända skottkärran åt sidan.

-Knut kom och kolla! ropar hon skrattande.

Knut kommer farande som en raket och nu står de båda tomtarna och tittar på den lilla musparaden som fint har radat upp sig bredvid ett.. PAKET!

Till Josuhua Bier, Talltrastgatan 55, Frösundaby står det på paketet... Det är lite svårt att se, eftersom de små mössen står uppe på det lilla paketet och etiketten döljs av några svansar.

-Tack så mycket små möss! säger Knut och sträcker sig mot paketet.

-Tänk det blev en bra dag trots allt, säger Knut till Klara när de kunde släppa ut 11 mätta och rena renar i den stora hagen.

-Ja, det blir det ju alltid till slut, säger Klara och tittar på sin vän.

Dag 16

Knut har varit upp sedan 5.30 och fixat med både silltårta och paket, för idag är det Kissens födelsedag. Och det bästa Kissen vet är silltårta.

1..2..3...4...5...6..

6 ljus och 6 paket... Knut räknar så tyst han kan eftersom han inte ville väcka den sovande katten.

Knut tycker att det är lika roligt att ställa till med födelsedagskalas som att ha ett eget. Idag har han bjudit in Klara och banktomten Fia för att fira Kissens 6:e födelsedag.

-6 kattår är egentligen 40 människoår, berättar Knut för Fia och Klara som nu satt sig ned vid bordet med festhattar på huvudet.

-Tänk att du är så gammal du, säger Knut och tittar på Kissen som nöjt glufsar i sig av den goda silltårten.

Klara och Fia som inte är något vidare sugna på sill, får en helt vanlig gräddtårta och nu smaskar även de nöjt.

-Är det inte dags för presenter snart? säger Fia.

-Nä, först ska vi leka "sätt svansen på katten", säger Knut och håller upp ett par garnsvansar med ett häftestift i ena änden!

-Det låter inte så snällt, säger Fia.

-Nej, inte på Kissen, säger Knut. -På den där! säger Knut och pekar på en pappkatt som han satt upp på väggen bredvid den öppna spisen.

Knut knyter halsduken runt Fias ögon och hon trevar sig fram mot väggen och sätter dit sin svans..

-Ha, ha!! skrattar tomtarna.

Fia drar av sig halsduken och skrattar hon med. Svansen sitter på kattens vänstra öra och inte ens i närheten av kattens bakdel.

-Min turl! skriker Klara och försöker knyta fast halsduken över ögonen. -vänta jag hjälper dig, säger Fia och knyter en hård knut. Du ser inget va? säger hon och håller fram handen framför Klaras ansikte.

-va, nej, nope, jag ser inget, svarar Klara och stegar fram mot katten på väggen.

-Så där ja, säger hon och sliter bort halsduken, inte så illa.

De andra nickar. Svansen sitter på kattens ena höft, ganska nära där en riktig svans borde sitta.

fortsättning...

Dag 16 fortsättning...

-Jag leder, jag leder, jublar hon och hoppar jämfota.

-vänta du bara, säger Knut och knyter på sig halsduken.

Knut trevar med händerna på väggen för att hitta den perfekta svansplatsen när han plötsligt tappar balansen. Han ramlar in i öppna spisen och är inte alls i närheten av någon kattbakdel.

-Men kära nån, gick det bra, utbrister Klara.

-Mmm...jag tror det, säger Knut som fortfarande inte ser något eftersom han har halsduken över ögonen.

-vänta vad är det här? säger han och stäcker in armarna lite längre in i den öppna spisen.

-Ett paket! utbrister Fia! -Det måste vara till Kissen! Någon måste ha släppt ner det i öppna spisen.

Knut river av sig halsduken och tittar bedjande på Klara.

-Mmm... Så måste det vara, säger båda nickandes i kör och innan Knut lyckades putta in paketet under sängen hinner han ändå läsa.

Till Karl-Johan Knutsson, Rönnevägen 45, Frösundaby.

-Så, det var det! säger Fia när de öppnat alla Kissens presenter. Nu är det nog dags för mig att gå hem. Hon tar några bestämda steg mot dörren men vänder sig plötsligt om. -Det där paketet som vi hittade i spisen, vad hände med det? Det glömde vi, utbrister hon glatt.

-Ähhh, nä.. mm.. stammar Knut. -Det sparar Kissen och jag till senare, säger han. Det gör ni rätt i, säger Klara.

-Kom nu Fia, så går vi innan det hinner bli mörkt, säger Klara skyndade ut genom dörren.

-Pju..! Det där var nära ögat, säger Knut och blinkar till Kissen.

Dag 17

Idag är det dagen som Knut brukar gå på sin årliga paketinköpartur. Varje år den 17:e december brukar det vara extra bra priser och erbjudanden i tomtestaden och därför brukar Knut passa på att köpa julklappar just denna dag. Fia, Kissen, Klara, Läser han på sin lista. Han vet redan vad han skall köpa till Kissen och Fia. Men Klara är alltid den svåraste att köpa någonting till. Kanske är det för att Knut verkligen vill att det skall bli alldeles rätt och speciellt till just Klara.

Hans allra bästa vän.

Knut går upp för torget och börjar med Kattaffären. Där köper han fyra nya bollar med små pinglor i. Det bästa Kissen vet. Han lägger också till ett fint rött halsband med en rosett på. -Den här kan han ha på julafton, säger han till tomten Kurt som står bakom kassan.

-vilken fin present! säger Kurt när han slår in presenterna i kassan.

-Det blir 140 tomttekronor, säger han och sträcker över påsen till Knut.

-Tack, svarar Knut och lämnar över 200 kr.

-Här varsågod får du din växel tillbaka.

-Nästa stopp är väskaffären. Fia som jobbar på bank och gillar pengar ska få en ny plånbok, säger Knut för sig själv.

-Jaha, då har vi dessa, säger Tomten Josefina och lägger upp fyra olika plånböcker på disken. En röd, en lila, en grön och en svart. -vilken önskar du?

-Hmm... jag vet inte riktigt, svarar Knut. -vilken skulle du vilja ha om du var Fia på banken?

-Om jag var Fia på banken skulle jag välja den lila, men om jag var Josefina i väskaffären skulle jag välja den röda, skrockar Josefina.

Hm, det gör ju inte saken lättare tänker Knut. -Ok Josefina, då tar jag den gröna.

-Den gröna? säger Josefina frågande.

-Ja, den gröna tycker jag är finast, säger Knut bestämt.

-Kör till, säger Josefina och slår in den gröna plånboken i ett fint lila paket.

fortsättning...

Dag 17 fortsättning...

-Hoppas hon blir glad nu, vi ses Knut, säger hon och vinkar.
Åh, bara Klara kvar nu. Knut går med tunga steg mot Märta's Pryn- och klappbod.

-Hej på dig Knut, säger Märta glatt! Vad kan jag hjälpa dig med?
-Jag letar efter en present till Klara, säger Knut i samma sekund som hans uppmärksamhet dras till en hylla bakom disken.

-Vad.. vilka.. fina.. säger han och pekar.
-Visst är det vi fick in dem igår, säger Märta och vänder sig om för att ta ner tre olika snöglober med vackra motiv inuti. -Den här skulle väl passa henne? säger Märta och fingrar på en glob med en liten ren inuti. -Mm...eller den här, säger Knut och tar upp en glob med en svart katt inuti. Han skakar den och ställer ner den på disken.

-Den här tar jag, säger han bestämt.
-Bra val, säger Märta och vänder sig om för att ställa tillbaka de andra globerna på hyllan.

-Men vad! Titta! säger Knut och pekar på golvet bakom disken. -Ett paket!
-Ja, är det inte lustigt. Jag fick med det när jag fick leverans av de här snögloberna. Posten måste ha blandat ihop mig och Märta Winerberg, Laglusvägen 26, Frösundaby som står på etiketten, säger Märta.

-Men jag vet jag vet vem som ska ha det där paketet, säger Knut.
-Ja, men så bra. Då ger jag dig det med varm hand, svarar Märta och sträcker över både paket och snöglob till Knut. Det blir 150 tomttekronor, säger hon.

-Tänk, säger Knut för sig själv när han lämnar Märta's Pryn- och klappbod.
-vilken fullträff, både paket och klapp, säger han nöjt och börjar gå sakta hem igen.

Dag 18

vem är det som kommer nu?

Knut reser sig hastigt ur fåtöljen där han sitter med Kissen i knät.

-Jag kommer, jag kommer, säger han högt så att den som bankar hårt på dörren skall sluta upp med det.

-Renarna har rymt! säger renskötare Ralf upprört där han står på Knuts farstu.

-Snälla Knut du måste hjälpa mig! När jag skulle gå och hämta renarna för deras eftermiddagsmål upptäckte jag att alla renar rymt. Det måste vara någon som glömt att stänga grinden.

-Oj, oj, vad ska jag ta mig till? suckar Ralf och drar i det långa grå skägget.

-Lugn, bara lugn, försöker Knut trösta. Vi ska se till att renarna kommer tillbaka.

-Får jag ringa Klara också? så är vi tre som kan leta.

Knut vänder och går in igen för att hitta sin tomtomobil.

-Det är Klara här, hör han i andra änden. -Jag kommer på direkten, säger Klara när hon hör Knuts brådskande ärende.

En tomtesekund senare står hon där på farstun.

-Vart ska vi börja? säger Knut och tittar på Ralf.

-Ja du, säger Ralf. -Jag har redan letat i stora skogen, på torget och vid fågelkullen.

-Men inga renar, säger han uppgivet.

-Vad tror du om Frusna viken? På vikens vänstra sida växer renlav, det är väl renarnas favoritmat, frågar Knut.

-Ja, Knut du har rätt! Renlav är det bästa de vet. Kom vi går mot Frusna viken, säger Ralf och tågar i väg med de andra i släptåg. Även Kissen som precis hade bestämt sig för att ta sin eftermiddagstur trippar efter de tre tomtarna.

De tre tomtarna och katten kommer fram till ena änden av viken och står nu och spanar ut över den frusna marken.

-Ser du dom? säger Klara och knuffar Knut i midjan.

-Nä, vänta, svarar Knut och skruvar på kikarsiktet för att få in rätta skärpan.

-Ja, nä, vet inte.. vad är det där? säger han och lämnar över kikaren till Klara.

fortsättning...

Dag 18 fortsättning...

Klara tar kikaren och plötsligt utbrister hon. -Ahha, där är dom!
-Va, får jag se? säger Ralf och sliter kikaren ur Klaras händer. -Det var som tusan!
Mina renar suckar han nöjt. -Nu ska vi bara få dom tillbaka till renstallet igen.

-Jag har en idé, säger Knut plötsligt.

-Kissen, det här fixar väl du? säger han och tittar på katten.

Kissen ger ifrån sig ett nöjt mjau.

För om ni inte redan visste det, är Katter lika bra på att valla renar som hundar är på att valla får.

Kissen hoppar genast ner på den frusna viken och struttar nöjt bort mot renarna med den ståtliga svansen vjandande i luften.

-Titta, nu ska ni får se, säger Knut. De tre tomtarna står som förtrollade och ser på när kissen omringar de betande renarna, ger ifrån sig ett högt mjau för att sedan få hela renfloeken att stanna upp i sitt tuggande och följa den lilla katten som på en linje.

-Jaha, nu går vi, säger Knut och puttär på de andra.

Så går de där som en i en stilig parad på väg tillbaka till renstallet. Kissen först sedan 11 renar och sist Ralf och två tomtar.

Plötsligt snubblar Ralf till och tar då tag i Knut som i sin tur också faller till marken.

-Nä, men, det var väl självaste, suckar Ralf och reser sig upp.

I samma sekund som Knut ska till att resa sig ser han något bakom en av granarna.

Ett litet, litet paket. Inte större än en tändsticksask.

Adresserat till: Jonas Berglund, Petrusstigen, 67, Frösundaby.

Snabbt som blixten stoppar den leende Knut ner paketet i fickan.

Klara som missat vad som hänt springer fram till Knut och undrar oroad vad som hänt.

-Det gick bra, svarar Knut. -Men titta här, säger han och plockar försiktigt fram det lilla paketet ut byxfickan.

-Nä, men Knut! säger Klara och fnissar. -Tänka sig vilken tur vi har. Katter som vallar renar och ett nytt paket.

High five!

Dag 19

-Snälla, snälla Knut, tjuvar Klara på andra sidan luren.
-Kan vi inte pimpla? Vädret är perfekt. Renarna är hemma och vi har inget annat att göra idag.

-Äh, har du inte glömt? säger Knut till sitt försvar.
-Klart jag inte har glömt paketet, men vi kan ju leta på vägen till Storsjön.
-Klara inte idag, jag orkar inte, suckar Knut och kryper längre upp i soffan och drar filten över sig.

-Jaha, men hur ska det gå med ditt uppdrag då? säger Klara.
-Jag har inte sagt att vi inte ska leta efter paketet. Bara att jag inte vill sitta på en pall på en frusen sjö och fånga frusen fisk, muttrar Knut.

-Men Knut, fisken är väl inte frusen heller, säger Klara.
-Nä, det vet jag väl, svarar Knut surt. Jag har bara ingen lust säger jag ju.
10 minuter senare står Knut ändå i garderoben för att leta efter både pimpelpö och häv.

-Tänk att hon aldrig ger sig den där, suckar han för sig själv.
-Tänk om vi får en gädda... mmm gott, säger Klara och slickar sig runt munnen.

-Nä, fy! det är ju bara ben, säger Knut och vevar på sitt spö.
-Ja, två timmar har gått och inte en enda fisk har vi fått. Inte ens en frusen, jämrar sig Knut. -Jag sa ju att det här var en dålig idé.

-Dålig och dålig, tålmod är en fiskares bästa vän, säger Klara och ler stolt.
-Men jag fryser!! suckar Knut.

Plötsligt skriker Klara till. -Jag har napp, jag har napp! Häven Knut, vart är häven?
Knut tittar sig omkring för att se vart han lagt häven.
Han tittar på Klara som kämpar för fullt med den sprattlande fisken och kom på att han måste glömt den på sparken.

fortsättning...

Dag 19 fortsättning...

-Håll ut Klara! jag kommer, skriker han och springer upp mot skogen där sparkarna står parkerade.

-Här har du håven, säger han ivrigt när han är tillbaka igen.

-Tack för inget, säger hon surt och slänger iväg pimpelspöt, så att Knut är tvungen att hoppa åt sidan för att inte bli träffad.

-Men vad hände? frågar Knut förvirrad.

-Den smet! svarar hon.

-Kanske lika bra, säger Knut och tittar med ens på sitt eget spö.

-Men Klara, jag har napp, skriker han och tittar på den surande Klara.

-Kul för dig då, säger hon utan att titta på varken Knut eller pimpelspöt. Knut börjar hala upp linan och där på kroken sitter...

-Ett paket!!! säger Klara förvånad.

-Nä, men vad i all sin dar! säger Knut.

-Får jag det? säger Klara och Knut vänder på spöt så att Klara skall nå det kroka av det rödvita paketet.

Jordan Jones, Malmbodavägen 90, Frösundaby, läser hon.

-Jag sa ju att det var en bra idé att fiska, säger hon stolt!

-Haha, ja du sa ju det, säger Knut och skrattar gott.

Paket 19, vilken fiskelycka!

Dag 20

-Nej Kissen inte nu! Knut reser sig upp ur fåtöljen och går bort mot skafferiets där Kissen står och piper.

-Okej då, vi bakar väl då. Du måste vara den enda katten i världen som älskar pepparkakor. Okej, vad behöver man då? Sirap, kanel, mjöl och kryddnejlika. Knut får ställa sig på en pall för att nå alla i det höga skåpet. Kissen ställer sig på bakbenen för säkerhetskull.

-Ja Kissen, vi har allt här jag lovar, säger Knut och ställer fram alla ingredienser på bordet.

-Nu ska här bakas!

Efter någon timme är degen klar och det är äntligen dags att kavla ut den och ta fram formarna. En gumma, en katt, en gubbe, en ren och en hund.

-Mjau, jamar Kissen och tittar strängt på sin Husse.

-Okej då Kissen, ingen hund, säger Knut och lägger bort den hundformade pepparkaksformen.

Katten har hoppat upp på bordet och sitter nu vid bordets ände och slickar sina tassor.

-Skyll dig själv om du hoppar i mjölet, säger Knut till katten som uppjagat slickar ren tass efter tass.

-Och så, skjuts in i ugnen med er! säger Knut och stänger ugnsluckan. -Nu är det bara att vänta Kissen, säger han och tittar på katten som utmattad har rullat ihop sig till en boll och lagt sig till rätta i fåtöljen.

-Du vet väl att den där är min? säger Knut och tittar på katten och ler.

fortsättning...

Dag 20 fortsättning...

Efter några minuter är plåten med pepparkakor klar och Knut tar försiktigt ut den varma plåten och ställer den på bänken.

-Nä, men titta här Kissen, vilka fina katter, säger Knut och tittar bort mot katten som inte rör en fena.

-Nähä, då får jag väl äta en själv då, säger Knut och skakar på huvudet.

Men först måste nästa plåt med pepparkakor in i ugnen.

Därefter går Knut fram till Katten som somnat och snusar gott i Knuts fåtölj.

-Jag tror jag slår mig ner här bredvid dig en liten stund, säger Knut till Kissen.

-Maka på dig.

Plötsligt vaknar Knut av ett tjut!

-Men vad är det som händer!? ropar han. Brandlarmet! oj vad det tjuter!

-Nej, pepparkakorna, jag måste ha somnat. Attans! säger Knut och håller ner de brända pepparkakorna i komposten på baksidan av huset.

-Men vad är väl detta? säger han och börjar dra i ett rött snöre som sticker upp ur den varma kompostjorden.

Ett paket! Adresserat till Anna Larsson, Yrvägen 7, Frösundaby.

-Tur i oturen, med de brända pepparkakorna, säger Knut och tittar på Kissen som nu vaknat och står förvånad på farstun och jamar.

Dag 21

-Bara 4 dagar kvar, bara 4 dagar kvar! sjunger Klara och dansar omkring i Knuts vardagsrum.

-Hörde du Kissen? bara 4 dagar kvar! Klara kryssar mellan möblerna och Kissen rusar in under fåtöljen för att slippa att få svansen trampad på.

-Men det betyder också 4 stycken paket, säger Knut uppgivet.

-Men vadå, utbrister Klara. -Du har ju klarat det här uppdraget hur bra som helst, Tomtefar måste ju vara jättenöjd.

-Jo det är nog sant, svarar Knut blygt.

-Då så, 4 dagar kvar, 4 dagar kvar, sjunger Klara och tar upp Kissen i famnen och dansar runt med honom i vardagsrummet.

Knut föll in i sången "4 dagar kvar" och de båda tomtarna skrattar så tårarna sprutar och faller sedan ihop i varsin fåtölj framför brasan.

-Men vart ska vi leta idag då? säger Knut när de åter hämtat andan.

-Jag tänker att vi kanske skulle ta oss bort till stora Eken, där brukar ju ugglan Greta hänga.

Kanske tappade hon ett paket där när hon flög med säcken? säger Klara.

-Bra idé Klara, säger Knut och börjar snöra på sig tomtetofflorna.

-Kom då slöfsock! säger han nästan ute genom dörren.

De två tomtarna går med snabba steg över torget i nordlig riktning mot stora Eken.

Efter ett idogt letande håller de båda tomtarna på att ge upp. De sätter sig ner med ryggen mot det stora trädet.

-Nä, nu orkar jag inte mer Klara, suckar Knut.

-Äh, kom igen nu! manar Klara. Vi har ju inte ens klättrat upp i Eken.

-Men...men... Knut darrar på rösten. -Upp i trädet? -Nä, det vågar jag inte.

fortsättning...

Dag 21

-4 dagar kvar till jul, börjar Klara tyst sjunga. -Kom igen, du klarar det Knut!
Knut blundar, tar ett djupt andetag och så reser han sig plötsligt. -4 dagar,
säger han högt för sig själv. -Jag klarar det här.

Så börjar han långsamt att klättra upp för stammen.

-Nä Klara, inget här heller, ropar han ner till den väntade Klara.

-Bara lite till vågar du! ropar hon tillbaka.

-Bara 4 dagar kvar.. mumlar han för sig själv och hasar sig lite
närmare mot toppen.

Men så plötsligt ser han det. Det lilla paketet som ligger
gömt i en grenklyka.

-Jag hittade ett, jag hittade ett, ropar han stolt och vinkar till
Klara på marken.

Knut tar paketet och börjar sin färd nerför stammen.

-Här! säger han och kastar paketet i famnen på den förväntansfulla Klara.

Lilly Holmbom, Ångsvägen 34, Frösundaby, läser hon.

-Lilly, Lilly, bara 4 dagar kvar! sjunger hon och snurrar runt i snön nedanför
den gamla eken.

-Bra jobbat, high five! säger Klara och vänder sig mot en mycket lättad Knut.

-Nu är vi värda något gott!

Dag 22

Knut vaknar med ett ryck. Han sätter sig upp i sängen och tittar sig omkring. Visst hade det knackat på dörren. Han lägger sig trött ner på kudden igen.

-Bank, bank! Han sätter sig upp igen, jo visst, det är någon på dörren. Han reser sig upp ur sängen och börjar med trötta steg gå mot den tunga ytterdörren.

Han vrider om handtaget och öppnar.

-Hallå, ropar han ut i den mörka natten.

Han tar ett steg ut på farstun och tittar sig om. Ingen där.

Men kan jag ha drömt, tänker han och kliar sig i huvudet.

Knut vänder sig om och på väg in i stugan igen får han syn på något i ögonvrån. Knut blinkar till. Vad är detta? Ser han i syne? Nä, framför fötterna står en liten skär gris.

-Nämen, lilla grisen vad vill du? säger Knut och böjer sig fram och klappar den lilla grisen.

-Nöff, nöff svarar grisen.

-Ja du, jag förstår inte grisiska, svarar Knut och skrattar. Fryser du? Grisen buffar på Knuts hand. -Okej okej, kom in då säger Knut och håller upp dörren. Grisen skuttar in över tröskeln och slår sig ner på mattan framför den öppna spisen.

Knut stänger dörren efter grisen och går med trötta steg tillbaka till sängen.

-Vi sover en stund till, säger han högt för sig själv och tittar på grisen på mattan och katten vid fotändan.

Knut vaknar efter en timme av att någon nosar på hans hand.

-Ja ja Kissen du ska få mat, säger Knut samtidigt som han tittar ner på golvet och ser ett rosa tryne och inte den lilla skära nos han är van vid.

Nu mins han natten och grisen. -Oj då lilla gris är du hungrig? svarar han och klappar det lilla trynet.

Knut går fram till kattmatsburken och skakar på den. Två vilda djur kommer springande med en väldig fart. -Nä nu får du vänta lite Kissen säger han till den jamande katten. Grisen måste få först. Han ställer ner en skål kattmat på golvet och den lilla grisen sväljer nästan allt i en tugga.

fortsättning...

Dag 22

-Men vad ska vi göra med dig då, säger Knut och tittar på den mätta grisen som nu återigen gått och lagt sig på mattan framför brasan. Han sätter sig ner i soffan och öppnar telefonen. Scrollar sig in på Tomte-search. En efterlysningstjänst som tomtarna ibland använder om en tomte tappat bort en katt, en ren eller ett par nycklar.

-Nej, men det måste ju var du som är Lilla gubben, säger Knut och reser sig upp och tittar på den lilla sovande grisen. På tomte-search har den lokala Bondgården efterlyst den lilla grisen Lilla gubben som rymt kvällen innan.

-Ok, jättebra, jag kommer med honom direkt, säger Knut och lägger på luren efter samtalet med bonden Maja.

-Kom nu Lilla gubben, nu ska du hem, säger Knut och försöker väcka den sovande grisen.

Väl ute på farstun tittar sig Knut om. -Jaha Bondgården, vart ligger den då? Höger eller vänster? Lilla gubben sätter trynet i vädret.

-Jasså, du tänker vänster, säger Knut och tittar på grisen och skrattar.

-Kom då så går vi! Han har svårt att hänga med den lilla grisens tempo. Inte visste jag att grisar var så snabba!

-Åh, Lilla gubben! Maja slänger sig på marken och lägger armarna om den lilla grisen.

-Tack snälla Knut! säger Maja och reser sig upp. Så väl att han är hemma igen.

-Hej då Lilla Gubben, säger Knut och klappar den lilla grisen över huvudet.

Grisen buffar på Knut. -Ja ja Lilla gubben, svarar Knut.

-Nöff, nöff. Den lilla grisen buffar fortsatt på Knuts ben. -Vill du mig nåt? säger Knut och tittar på grisen?

Grisen vänder på klacken och springer bort mot gödselstacken. Och Knut kan inget annat än att hänga på! Lilla gubben stannar tvärt och så gör även Knut. För där mitt i gödselstacken sticker det upp något. Ett litet grönt och rött paket! Knut stäcker sig efter paketet och läser: Vinja Hallsjö, Slöjdgatan 67, Frösundaby.

-Nämen Lilla gubben vilken lycka! Tack ska du ha, säger Knut och kliar den lilla grisen på huvudet.

Bara två kvar nu!

Dag 23

-Den 23 december, suckar Knut. Snart är det här äventyret slut tänker Knut och bockar för ytterligare en dag i kalendern.

-Tänk en sådan tur jag har haft, säger han högt samtidigt som Kissen hoppar ner jамande från fåtöljen och stryker sig kärvtänligt mot Knuts ben.

-Bara två dagar kvar, men jag har ingen aning om vart jag ska leta idag? säger han och sätter sig på huk och stryker sin hand över Kissens rygg.

-Mjau, svarar Kissen.

-Ja du Kissen, det tror jag också, att vi skulle behöva lite hjälp, men Klara är upptagen idag förstår du Kissen.

Så, vem kan jag fråga då?

Dag 24

- Men snälla Kissen vad är det? Knut vaknar med ett ryck av att katten jamar som aldrig förr.
- Snälla Kissen vad är det? säger en sömndrucken Knut. Han kliar sig i ögonen och försöker höra var de bullrande ljudet kommer ifrån. Nu hör han det igen! Bank bank.. var det dörren? vem kan det vara så här tidigt på julaftonsmorgon? Klara.. vem annars!
- Klara.. jag är inte.. ropar Knut samtidigt som han öppnar dörren och blir stående helt paralyserad.
- Nä men.. det var inte.. du är inte..
- Klara, svarar Tomtefar med ett bullrande skratt.
- Nä precis, säger Knut och rodnar. -Du är inte Klara och jag är inte klar säger han och suckar.
- Jo du, min vän, det tror jag allt du är, säger Tomtefar och räcker över någonting som liknar de paket som Knut letat efter tidigare.
- Hussein Mohabi, Fröstigen 55 B, Frösundaby, läser Knut andaktsfullt.
- Ja, Knut du har verkligen varit till stor hjälp, säger Tomtefar när han några minuter senare slår sig ner i fåtöljen framför Knuts brasa.
- Jag.. jag... stammar Knut. Han kan fortfarande inte förstå att det är över, att han faktiskt har lyckats och att självaste Tomtefar nu sitter i hans hus. I hans fåtölj med hans katt i knät.

- Efter en lång stund och fler koppar varm choklad reser sig plötsligt Tomtefar.
- Nä, nu måste jag nog ge mig av om jag ska hinna dela ut alla dina klappar Knut.
- Här är dom, säger Knut ansträngt medan han släpar en stor säck med paket bakom sig.
- Stort tack till dig Knut! Det här ska jag aldrig glömma, säger Tomtefar och lastar den överfulla säcken på släden.
- Inte jag heller, mumlar Knut och klappar renen Stjärna på mulen.
- Farväl Knut och tack igen! ropar Tomtefar och plötsligt börjar släden sväva och lika plötsligt är den borta. Högt, högt upp i skyn!
- Hej då Tomtefar och tack! ropar Knut efter släden och vinkar till stjärnorna i den mörka natthimlen.

Där säger vi hej då till våra vänner Knut, Kissen och Klara! Och vem vet?
Kanske ses vi igen?